

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20221110154049 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск по **чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД** за сумата от 1315,90 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 24.10.2020 г., с включени ликвидационни разноски, заедно със законната лихва от предявяване на иска до погасяването.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско” е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования при него автомобил – лек автомобил марка „Шкода Октавия“ с рег. № . Поддържа, че вредите са на стойност 1300,90 лева, в който размер е изплатил застрахователно обезщетение. Твърди, че ответникът е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на делинквента – водач на лек автомобил марка „Дачия“ с рег. № , поради което в полза на ищеца възниква регресно вземане срещу него за платеното обезщетение, ведно със законната лихва върху него. Твърди, че след покана ответникът не е заплатил дължимата сума, поради което претендира същата, заедно със сумата от 15 лева разноски за ликвидиране на преписката и законна лихва върху главницата, считано от предявяването на иска до погасяването. Претендира разноски.

Ответникът оспорва механизма на ПТП. Оспорва, че водачът на застрахования при него автомобил има вина за процесното ПТП. Сочи, че вина за ПТП има водачът на лек автомобил марка „Шкода Октавия“, тъй като се движел с превишена скорост за пътния участък (което възражение не кореспондира с твърденията на ищеца, а именно, че лек автомобил марка „Шкода Октавия“ се намирал в спряло положение). Алтернативно счита, че платеното от ищеца обезщетение надхвърля размера на действителните вреди. Моли искът да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото

доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяване на дълга.

С проекта за доклад по делото, обективиран в определение от 05.12.2022 г., приет за окончателен в проведеното открито съдебно заседание от 02.02.2023 г., като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните са отделени фактите: че на посочените в исковата молба дата и място, между МПС „Шкода Октавия“ с рег. № , застраховано при ищеца по застраховка „Каско“, и МПС „Дачия“ с рег. № , застраховано при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП, което представлява покрит риск; че процесната сума е действително заплатена от ищцовото дружество, както и че преди подаването на исковата молба ответникът е получил регресна покана.

Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът приема осъществяването на отделените за безспорни факти за доказано.

Спорни между страните са въпросите, свързани с механизма на ПТП, вината на водачите, както и размера на вредата.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на водача на увредения автомобил, участвал в ПТП.

Според показанията на свидетеля С. Х. А., водач на лек автомобил марка „Шкода Октавия“ с рег. № ПТП настъпило на ул. „Галичица“, като пред него бил водачът на другия автомобил с ямболска регистрация. Сочи, че след като водачът на другия автомобил подминал една пряка, спрял, при което свидетелят А. също спрял с неговия автомобил, за да го изчака. Водачът на автомобила с ямболска регистрация обаче изненадващо потеглил на заден ход, при което ударил спрелия зад него автомобил „Шкода Октавия“, управляван от свидетеля. При удара на процесния автомобил били причинени щети, изразяващи се в счупена броня, решетка, фарове. Щетите били в предната част на автомобила. Водачът на другия автомобил бил агресивен, като отказал да попълни данните си в съставения протокол. Били извикани органите на МВР, като се отзовал патрул.

Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетите по делото протокол за ПТП с начертана схема на увреждането, взети предвид от вещото лице по приетата САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила.

Видно от данните по делото, ответникът в проведеното открито съдебно заседание от 02.02.2023 г. се е отказал от уваженото от съда искане за допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпита на един свидетел при режим на довеждане. Въпреки от положените от съда усилия, водачът на другия автомобил не е открит, респ. не е разпитан като свидетел по делото. Установява се обаче от постъпилото по реда на чл. 192 ГПК уведомление от третото неучастващо по делото лице „Т. К.“ ЕО., че към датата на ПТП 24.10.2020 г. лицето ползвател и обичаен водач на притежаваното от юридическото лице МПС „Дачия Сандеро“ с рег. № е било отразеното в съставения двустранен протокол за ПТП С. Я. К. /л. 136/.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на сумата от 1329,62 лева, като същата е и стойността, изчислена на база средни пазарни цени на алтернативни резервни части и средни пазарни цени на труда към датата на ПТП. Съдът К.ира експертното заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, а в случая - в размера на извършеното плащане – 1300,90 лева.

Според между страните е въпросът за вината на водачите за реализиране на ПТП. При възприетия по-горе механизъм на ПТП, съдът намира, че вина за настъпване на събитието има водача на лек автомобил марка „Дачия“ с рег. № . Така, водачът на движещият се назад автомобил, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, не е спазил разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗДвП, съгласно която разпоредба, *преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението.* Съгласно ал. 2, *по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.* В случая се установи от свидетелските показания, че събитието е настъпило при предприето изненадващо потегляне на заден ход от страна на водача на лек автомобил „Дачия“ с рег. № в светлата част на денонощието /отразен час 16:10 в протокола за ПТП/, при което водачът не е съобразил, че зад него се намира процесният увреден автомобил.

Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде уважен за пълния предявен размер, а именно сумата от 1300,90 лева, като към нея се прибави и сумата от 15 лева, претендирана като разноски, за която сума съдът приема, че съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411 КЗ. В полза на ищеца следва да се присъди и законна лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното погасяване на задължението.

По разноските:

При този изход на спора право за присъждане на разноски възниква за ищеца. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 542,64 лева, представляваща разноски за заплатена държавна такса, възнаграждение за вещо лице, усвоен депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК: 121130788 да заплати на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049 сумите от:

- **1315,90 лева** на основание чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД, представляваща регресно вземане за изплатено по договор за застраховка „Каско“ обезщетение за вреди на лек автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № , причинени от застрахователно събитие, настъпило на 24.10.2020 г. в гр. София, на ул. „Галичица“, с включени разноси за приключване на застрахователната щета, ведно със законната лихва върху сумата от 05.10.2022 г. до окончателното ѝ погасяване;
- **542,64 лева** на осн. 78, ал. 1 ГПК, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____